

**Liturgie morgendienst
Emmen, 11 september 2016
Startzondag
met viering 'Heilig Avondmaal'**

Thema: wat bezielt jou?

0. Zingen: **Opwekking 194** (U maakt ons één)

1. Votum

2. Vredegroet

Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus

3. Intochtslied: **Gezang 158** (tweemaal)

4. De wil van God voor ons leven

5. Zingen: **Psalm 43:3,4** (De Nieuwe Psalmberijming)

6. Gebed om verlichting met Gods Geest

7. Schriftlezing: **Psalm 42** (gelezen door...)

8. Zingen: **Psalm 42:1,3** (De Nieuwe Psalmberijming)

Overdenking

9. Amenlied: **LvdK 395:1-4**

10. Film

11. Dankzegging, voorbede

12. Inzameling van de gaven (diakenen geholpen door...)

13. Viering Heilig Avondmaal (gaande viering). Lezen **Avondmaalsformulier 5.**
Voor de viering zingen: **Gezang 125:1-3.**

14. Slotlied: **Gezang 125:4-6**

15. Zegen.

De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen. Amen

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Wat bezielt jou? [dia1]

Dat is het nieuwe jaartheme van onze gemeente: wat bezielt jou?

Je zegt 't wel 's tegen iemand die iets raars doet, iets wat niet kan/niet mag: wat bezielt je toch?! Schei toch uit! Wat mankeert je, dat je zoiets doet of zegt? Hou er mee op!

Moeten we die kant op met dit jaartheme?

Want, nou ja, daar ben je eigenlijk niet zo van gediend... dat iemand je tot de orde roept... We zijn gauw op onze teentjes getrapt...

Maar wees eerlijk - heb je dat zo nu en dan gewoon niet nodig?

Dat iemand opstaat en zegt: *wat bezielt je toch? Waar ben je in vredesnaam mee bezig? Stop daarmee!*

Dat is toch alleen maar goed? Daar word je toch alleen maar beter van?

Iemand die je de waarheid zegt. Liefdevol, dat wel. Bewogen, betrokken op je.

Dat 'tegenover' heb je als mens nodig. Luister er naar, laat je erdoor gezeggen.

Het 'tegenover' van de Bijbel - de Bijbel is er vaak duidelijk genoeg over of iets wel of niet goed is (en dat weet je vaak ook wel...)!

Het 'tegenover' van je man/vrouw, van een vriend/vriendin, van je vader/moeder.

Maar - en dat vind ik het mooie en waardevolle van de kerk - ook het 'tegenover' van je broeders en zusters in het geloof.

Om bij het ware geloof te blijven heb je de kerk echt nodig - voor je 't weet hobbel je achter allerlei geweldige ideeën aan, die je in werkelijkheid alleen maar afleiden van de weg naar het eeuwige leven.

Daarom hebben we elkaar als kerkgemeenschap nodig.

Want buiten de kerk is er geen heil (om het met een oude spreuk te zeggen).

Wat bezielt jou? kan dus idd een tot de orde roepende, een corrigerende vraag zijn.

Toch willen we er dit seizoen vooral een positieve kant mee op, met dat: *wat bezielt jou?* Zo van: [dia2] Wat is jouw *drive* eigenlijk? Waardoor ben jij geïnspireerd? Wat maakt jou enthousiast? (welke vuurtje brandt er in jou?)

Wat zou het mooi zijn als we dat meer van elkaar zouden horen en weten!

Dat eerlijk vertellen. En daar open naar luisteren.

Niet bang zijn voor wat anderen er misschien wel van zouden vinden...

Maar ook niet met je eigen verhaal al in het achterhoofd, of met dat meetlatje waarmee je wat die ander zegt wel even zult meten.

Nee, open luisteren, zonder oordeel - wat beweegt die ander ten diepste?

Wat krijg je daardoor een heel ander soort gesprekken!

Wat bezielt jou? [dia3] Wat betekent God in jouw leven? Hoe inspirerend is Jezus

voor jou? Wat merk jij van de Heilige Geest?
Wat zou het mooi zijn als we komend seizoen veel van zulke gesprekken hebben.
Ik bid dat de HERE daar zijn zegen over geeft.

Wat bezielt [dia4] de dichter van Psalm 42 (en 43) eigenlijk?

Ben je daar al achter?

Als je gewoon open luistert naar zijn wat hij (of zij) zegt?

[dia5] *...mijn ziel smacht naar God, dorst naar God...*

Dat spreekt van intens verlangen. Verlangen naar God.

Verlangen is typisch menselijk. [dia6]

Een mens verlangt naar schoonheid, liefde, naar iets of iemand die hoger en volmaakter is dan je eigen denken en voelen en weten en kunnen.

Verlangen naar dat wat *verder* en *hoger* gaat dan het platte en oppervlakkige.

Alle onrust van de mens is te verklaren uit dat verlangen - ook al wordt het vaak ontkend en weggedrukt...

Verlangen ook naar zekerheid en houvast, een veilig vertrouwd zijn, naar vroeger, toen je God heel dichtbij wist, toen je niet twijfelde, toen je met hart en ziel voor Hem kon zingen, toen je het heerlijk vond om naar de kerk te gaan - gelukkig, geborgen, geleid door God...

[dia7] *Weemoed vervult mijn ziel nu ik mij herinner hoe ik meeliep in een dichte stoet en optrok naar het huis van God - een feestende menigte, juichend en lovend.*

Wat bezielt je? Intens verlangen naar God. Prachtig!

Maar, ho - wacht even, nu niet gelijk met je eigen verhaal op de proppen komen - nee - doorluisteren. [dia8] Of zoals iemand het noemt: '*de ziel van die ander tot onthulling luisteren*'.

Want de dichter is nog niet klaar.

Hij kent intens verlangen naar God - en je denkt: prachtig!

Ok - maar *is* God er wel?

In één zin zegt hij (of zij) [dia9] dat God een *steenrots* is (op wie je kan bouwen) maar ook dat God hem (of haar) vergeet.

Tegenstrijdiger kan toch niet, zou je haast zeggen.

Hier is geen *happy-clappy*-gelovige aan het woord die zich genoeglijk wentelt in een bubbelbad-welvaartsevangelie.

Absoluut niet: deze gelovige staat met beide benen in de harde wereld, in de klei, de bagger, de stront...

[dia10] *...al uw golven slaan zwaar over mij heen...*

Hoe bestaat het: heb je zo intens verlangen naar God - en dan overkomt je al die ellende, die tegenslag, die moeite, dat verdriet... *Is God er wel?*

Mensen om je heen die je ermee jennen en treiteren: fijn he, geloven? daar heb je wat aan... *Waar is nou jouw God?*

Is dat niet het op en neer en het heen en weer van geloven: dat je het ene moment zegt: *God is mijn steenrots*, en het volgende moment: *waar is God nu, waarom*

vergeet Hij mij?

[dia11] Wat bezielt jou?

Durf jij net zo kwetsbaar te zijn als die dichter van Psalm 42?

En niet alleen de mooie, vrome, gelovige dingen te delen, maar ook dat andere, die twijfel, die opstandigheid, dat gemis, die pijn, de teleurstelling en verdriet?

Dat op en neer en heen en weer van geloven? Durf je dat?

Zou het niet goed zijn om juist ook *dat* te delen?

En is daarvoor de kerkelijke gemeenschap niet heel erg nodig?

Dat je merkt dat je niet alleen staat. Dat je echt niet de enige bent die dat op en neer en heen en weer kent. Dat je *samen* verlangt naar de levende God.

De kerkelijke gemeenschap, waarin gedoopt wordt - [dia12] grote mensen en kleine kinderen die zichtbaar ingelijfd worden in het grote lichaam van Christus, de kerk van alle eeuwen en plaatsen. Dat je dat *ziet*, en daardoor *ervaart*: er is meer, het is al eeuwen aan de gang, er zijn al enorm veel mensen voorgegaan, die net als ik...

De kerkelijke gemeenschap, [dia13] waarin avondmaal gevierd wordt - supervoorbeeldige christenen en grote zondaars en enorme twijfelaars, die toch samen het brood aanpakken en uit de beker drinken. En *zien*, *proeven* en daardoor *ervaren* dat het toch werkelijkheid is: dat ze samen deel hebben aan Jezus Messias, hun Redder, hun Heer, hun Heiland, hun steenrots.

Wat bezielt jou, om avondmaal te vieren? Of juist om het *niet* te vieren?

Als je zo de ander laat uitpraten, de ziel van die ander tot onthulling luistert, ontdek je een hoopvol refrein. [dia14]

Wat ben je bedroefd, mijn ziel, en onrustig in mij. Vestig je hoop op God, eens zal ik Hem weer loven, mijn God die mij ziet en redt.

Mooi om te horen dat deze gelovige zichzelf tot de orde roept.

Gevoel - verdriet - onrust - hoe reëel en begrijpelijk en aanwezig, moet niet het laatste woord hebben.

Niet altijd schijnt de zon, maar daarom is de zon er wel.

Niet altijd merk je wat van God, maar daarom is God er wel.

Daarom is er hoop - gelovige hoop, verwachtingsvolle hoop, verlangende hoop.

Hoop op God - die toch echt een steenrots is, die als zie ik Hem niet, mij toch echt wel ziet en redt.

[dia15] Wat bezielt jou? Intens verlangen naar God. Prachtig!

Maar is het altijd even sterk en groot en zeker?

Wat bezielt jou?

Hoop op God. Eens zal ik Hem weer loven! Samen met alle heiligen.

Doe je mee? Doet u mee? Voegt u zich in?

Amen [dia16]